

“Böyle bir açıklama gerçek bilim adamına yakışır mı?”

Prof. Dr.-Ing. Şenel Ergin

**Tanta est inpunitas garriendi!
Hiç mi cezası yok gevezeliğin!
(De Natura Deorum 1.108)
Marcus Tullius CICERO (İ.Ö. 106 – 43)¹**

Başlık cümlesi yakın tarihte şahsıma yönlendirilmiş bir cümle..
Sözü sarfeden de (**ilk tahminime göre**) Prof. bilim unvanını taşıyan bir akademisyen..
Üstelik bu cümleyi.. ünlem işareti ile yazılmış şu sözcükler izliyor.
“Türkiye’de yazık oluyor. Yazık! Yazık!”

Başlıkta verilen cümlelerin öncesinde yazılanlar da şöyle:
**“İşte akademik sefillik örneği.
Kişi ne dediğini bilinemezlik örneği.
Cahiller ülkesinde dedece geçerli değerlidir.”²**

Bu yazıma konu olan “öykü”yü kaynağından başlayarak anlatırsam,
kimsenin “kul hakkına” girmemeye çalışarak,
hem ne düşündüğümü açıklayabileceğim
hem bundan da önemli konunun geniş kapsamı içindeki konum değerimi beyan edebileceğim.

Öykü benim de içinde olduğum bir Whatsapp Grubu üyelerinden birinin eşinin ölüm haberinin verilmesiyle başladı.
Hemen arkasından otomatikçe bağlanmış ve ezberlenmiş tepkilerin kurgulanmış “kalıp sözcükler”le ifade edilmişin sel gibi birbiri ardına akışını izlemeye başladık..³

Ben yapı olarak, seslerin ve sözlerin tozu dumana kattığı kalabalıkların içine giremem.
Konu ne olursa olsun, biraz kenarda durmak ve kendi iç sesimi dinlemek zorundayım.
Bu kez de böyle davrandım; **“düşündüklerimi söyleyebilirim”** duygusunun farkına vardığım anda da yazdım:

“Sevgili dönem arkadaşımız .....

¹ **Çevik, C. Cengiz, Cicero,** Her Şey Bitmek İçin Başlar – aforizmalar, ISBN:978-605-9691-26-0, Aylak Adam Yayınları, 1. basım, 2016, s.72.

² Sosyal iletişim alanlarının yazarları olduğumuzdan bu yana, anadilimiz olan Türkçemiz tersine geliyor. İfade diline karşı duyarsızlık, elde olan – olmayan yazım hataları artıyor.
Burada da hedeflenen sözcük muhtemelen **“sadece”** olmalı.

³ Ağa bağlanmış toplumlarda yaşam o kadar “kolaylaştırılıyor” ki, artık her tür duygu beyanlarımız için, hissetmeyi bırakalım, ayaküstü düşünmeye bile gereksinim duymamız gerekmiyor.
Bknz: **Başağlığı sözleri ve Başağlığı mesajları 2020**, <https://www.haberturk.com/bassagligi-sozleri-ve-bassagligi-mesajlari-2018-2046478>, erişim:13.01.2021

Umarım Siz ve çevreniz makul bir sakinliğe ulaştınız; Size düşündüklerimi söyleyebilirim.

Biz insanlar bu dünyaya Allah'ın “el Hayy” isminin bir tecellisi olarak geldik; “ve ileyhi'l - masir” (sadece O'nadır dönüş) gereği olarak da dönmek zorundayız. O'nun kulları olarak, bu dünyada “hem misafir hem de sorumlu memurlarız.” Bilirsiniz “Hayy'dan gelip Hû'ya gidilir.”⁴ Sevgili eşiniz sadece Sizden önce döndü. Ölmedi..

Ve söylediğiniz gibi bu dünyada birbirinize sevgili idiyseñiz.. birbirinizden ayrılmadınız. Sizin de dönüşünüz hem O'na – Allah'a hem de sevgili eşinizin yanına olacaktır, inşaallah.

Yoksa.. hikmet bu olmasa.. o büyük kayba sabır mümkün müdür.”

Gönderilen bu ileti 7.01.2021, (sa, 09:58), günlü; aynı gün cevaben gelen ise şöyle:

“Kardeşim .....,

Türkiyede önüne geleni profesör yapar ve akademik aşamaları kuşa çevirir, üniversiteleri her türlü denetimden uzak ticarethane sayarsan ve liyakati yok edersen böyle olur. (sa, 20:04)

Şenel,

İşte akademik sefillik örneği.

Kişi ne dediğini bilinemezlik örneği.

Cahiller ülkesinde dedece geçerli değerdirler.

Böyle bir açıklama gerçek bilim adamına yakışır mı?

Türkiye'de yazık oluyor. Yazık! Yazık!” (sa, 20:08)

Telefonu birini arama gereği olmadıkça elime almıyorum; hele bu akıllı cinsleri alabildiğine edepsiz, sanki sahibine hizmet etmek değil de, yaşanan zamana ortak olmak ana gayeleri; onu çalışma odamda bile tutmuyorum. Benden uzakta bir yerde kendi başına bekliyor. Sadece akşam yemeğinden sonra, çoğunlukla çayımı yudumlarırken, grup üyeliklerine bakıp, mesaj okuyup – mesaj siliyorum; telefon belleği çöp kutusuna dönüşüyor.

Ancak, Gruplara bir şey borçlu olduğumu da söylemeliyim: tüm ülke popülasyonunun okumaksızın “yazar” olduğu ortamlarda, “**öğretimli yurttaşları**” üzerinden ülkenin nabzını tutma bağlamında bulunmaz düşünme ve yazma verisi de sağlamaktalar.

Aynı günün akşamı, yukarıdaki iletiyi okuduğumda, dikkatli bakarak birkaç kez okuduğumda, önce durmak ve bunu bana, **KİM'in – hangi ÖZNE'nin** gönderdiğini anlamak durumundaydım.

Çünkü “Kardeşim”le başlayanla, “Şenel”le başlayan iki ayrı ileti birbirine bir-iki milimetre aralıkla ardı ardına duran iki ayrı kutucukta gönderilmiş ve

⁴ Günlük konuşma dilinde olan bu ifade, Allah Kelâmı'nın (Kur'an'ın) bir Âyetine temellenir.

Bakara Süresi 156. Âyet: “O sabredenler kendilerine bir belâ geldiği zaman: Biz Allah'ın kullarıyız ve biz O'na döneceğiz, derler.” s.23

kutucuklardan ilkinde tlf. no'su ile gönderenin ismi yazılmış iken, ikincisinde bu bilgiler verilmemişti.

Bunun dikkatimi çekmesi üzerine, gönderilmiş tüm iletileri incelemeye başladım; özneleri farklı olan ileti kutucukları birbirinden hem görünür netlikte ayrılmış hem de gönderenin tlf. no'su kayda alınmıştı.

Bu akıllı telefonu satın alalı beri henüz iki ay geçti – geçmedi. Kullanmak da henüz zor geliyor ve daha da önemlisi, elektronik sohbetlerden uzağım ve yarım yamalak, özensiz iletişimi de yeterli saymıyorum.

“Söz”ün değeri düşüyor.. zaman zaman da böyle tümenden yere düşüyor.

Yani düşüncemin doğru olup olmadığından da emin değilim; öte yandan o ÖZNE'nin kim olduğunu da görmek istiyorum..

Aşağıdaki iletiyi ilk kutucuğun sağ köşesinde yazan isme (**yani çocukluk/üniversite lisans arkadaşşıma – Unvandaşıma**) gönderdim..

“ ..... sen misin..

İstersen önce siteme gir, araştırmalarımı incele..

Sonra arzu edersen edebimizle konuşabiliriz.

Selamlıyorum. Şenel” (aynı gün - sa, 20:25)

Üniversite Dönem Mezunlarının oluşturduğu bu Wahtsapp Grubunda sadece tek bir Özne'nin dikkatini ya da ilgisini geçen bu ileti trafiği, araya giren şu kısa bir soru ile biraz soluklandı..

“..... ve Şenel

konu nedir anlayamadım.” (aynı gün - sa, 20:51)

Benim cevabım da çok netti.

“Ölümü yüreğinde duyumsamış bir âdemin, yüreğine değmeye çalıştım.

Konu budur.

Şenel Ergin.” (aynı gün - 20:58)

Açık Özne'siyle cevaben gelen son ileti de şöyle..

“Şenel,

Benim. Yazımın seninle yakından uzaktan ilgisi yok. Üzerine neden aldın anlayamadım. Hiçbir arkadaşşıma yaşamım boyunca kötü laf etmedim. Sana niye edeyim? Sadece ....'ın yazdığı bugünkü duruma tepki için yazılmış bir yazıdır. Hele ifadene çok ama çok üzüldüm. Hak ettiğimi hiç sanmıyorum. Öğrendiğimizde bile beni ne yazık ki anlayamamışsın... Lütfen bana yanıt vermeme rica ederim...” (21:12)

Yoo.. burada bir dur.. üni. arkadaşım.. Artık hadler aşıldı..

İzleyen günlerin birinde, Web Sayfamı yöneten bilgisayar uzmanımın yanına giderek, durum bilgilerini kendisine aktardıktan sonra;

bir uzman olarak, İleti Öznesi'nin tahmin ettiğim kişi olup olmadığını, bana söylemesini istedim.

Çünkü bu yazının yazılıp yazılmayacağını, en azından yazı biçimini, kendisinin yanıtı belirleyecekti.

Yani konu, kendisine gerekli özenin gösterilmesini hak eden, dikkatle ele alınması gereken bir konuydu.

Evet.. sonuçta ilk düşüncem isabetliydi..

Ancak.. **“Yazımın seninle yakından uzaktan ilgisi yok.”** ifadesine, zamanın elli yılı aşan gerisinden gelen “üni. sınıf arkadaşlığının” hatırına ve bu gün için taşıdığım bilim unvanını taşıması nedeniyle, elli yılı aşan süre içinde iletişim ve bilgi yokluğuna karşın, **itibar ederim, kendisini doğrudan muhatap olarak kabul etmem..**

Ama şunu da beklerdim: mealen “ben yazmadım, etkilenmiş olabileceğini anlıyorum; beni de sözlerin üzdü; bu yanlış anlama için özür diliyorum.. selamlar” gibi bir iletiye muhatap edilmiş olsaydım; aynen misliyle mukabele de ederdim..

Aksine, adıma yönlendirilmiş su-i zanla ilgilenmemin sonucu olarak bana.. bir de **“Lütfen bana yanıt vermemeni rica ederim...”** deniyor.

Bu cümle ile benimle negatif bir muhataplık ilişkisi kuruluyor.
Muhatabın bu hâl durumu üzerine şimdi – şu anda yorum yapmayacağım;
sadece bunun çok büyük bir densizlik - hadsizlik olduğunu söylememe izin verin.

“Sadece ....’ın yazdığı bugünkü duruma tepki için yazılmış bir yazıdır.” cümlesine gelince..

Yine başka bir sınıf arkadaşımızın aynı gün iletildiği, işaret edilen yazı da, günümüzde ülke genelinde öğrencisi olmayan açık adresleri ve durumları belirtilen Fakülte ve Bölümler’e ait bilgileri veren **bir alıntı yazıdır.**

Buradan **“neşet eden abartılı bir öfkenin”**, çünkü alıntı yazının doğruluğu ya da maksatlı üretilip üretilmediği bilinmiyor (yazı kime aittir; hangi tarihte nerede yayınlanmıştır, ilgili bilgi verilmemiştir), yolunu şaşırarak bana uzanması da düşünülebilir.

Peki.. bu su-i zan’ın sahibi benim sınıf arkadaşım değilse.. kimdir..

İsme hitaben.. ancak adsız – imzasız yazılan bu iletinin sahibi kimdir..

Sahibinin grup dışında olabileceği, grup oluşturma mantığı gereği düşünülmemeyeceği gerekçesiyle..

olası unvandaş muhatabımın tüm grubu zan altında bıraktığını mı düşünmeliyim..

Hayır.. bunu da düşünmeyeceğim..

Dönem arkadaşlarıma da itibarî bir saygım var.

Peki bu sorunu ben nasıl çözebilirim..

Elbette.. deneyimlerime dayanarak.. genellemenin içine dalarak.

Üni. lisans öğretimli “toplumsal aktörlerin” karakteristik özellikleri üzerinden yol alarak..

Genelde bu özellikleri,

- hümanist, özgürlükçü – liberal,
- **“çağdaş yaşam”a** alternatif tanımayan.. ama genelde **“çağdaş yaşam nasıl bir yaşamdır”** sorusu ile karşılaştıklarında da anlamlı cümleler kuramayan,
- akılları nefeslerinin emrinde, nefes nefese paranın peşinden koşan,

- az bir kısmı hâlâ Sosyalizm'i savunabilen,
- sosyal yaşamda farklı zihinsel ve ruhsal karakteristik özelliklerine rağmen gruplaşmaya ve etkin olmaya çalışan,
- Sosyal arena'da – savaş alanında, tutum ve davranışların “hem o hem bu yönsemesi”ne göre seyretmesi gerektiğini düşünüp, özen gösteren..

kişilik özellikleri olarak sıralayabilirim.

**Yani özetle.. ne aklına ne de mağdura,
yani ne kendine ne de çevresindeki ezilmiş insanın hak boyutuna
ulaşabilen,
“varlığa aklı yâr edebilen” insanlardır.⁵**

Olası ikinci muhatabım..

Gazi Mustafa Kemâl ATATÜRK'ün, fiili – kişisel varlık değeri üzerine temellenerek değil de,

Atatürkçü Düşünce Derneği'nin, üye aidiyet duygusu üzerinden kendi varlık değerini belirlemeyi seçen, ATATÜRKÇÜ'lerinden biri olabilir mi..⁶

⁵ Şair Sezai Güneş'in “Kendime” başlıklı şiiri bu durumu çok güzel söze döküyor.
Güneş, S., Farkındayım, Şiirler, ISBN 975-98948-0-7, 1. Baskı, s.8, İzmir, 2004.

Kendime

**Kendi kumaşımı kendim dokudum; / Kendi kitabımı yazdım, okudum; / Bülbüllerden âlâ nağme şakıdım;
/ Yine de kendimi var edemedim. / Varlığa aklımı yâr edemedim.**

⁶ Gazi Mustafa Kemâl Atatürk'ün en başat özelliği, Anti-Emperyalist oluşu ve Türkiye için Tam-Bağımsızlık durumunu sağlama uğruna tüm yaşamını vermesiydi.
CHP ile Atatürkçü Düşünce Derneği, Türkiye Cumhuriyeti'nin gövdesini oluşturan Anadolu Halkı'na, ki Atatürk **ONLARIN** dostu idi, kayıtlı üyeleri içinde “tam bağımsız” / “HÜR” MASON LOCALARI'na kayıtlı MASON üyelerinin tam listesini verebilirler mi.. dersiniz..

Bizler de tam bağımsız olma yolunda, “Atatürkçü Düşünce Derneğine üye olmanın” ya da “CHP bünyesinde ‘siyaset’ yapmanın” kaç karatlık bir “değer” olduğunu anlayabilirdik.

Osman Nûri Topbaş, “kulluk ahdimizi hatırlatan Fecr Suresi” üzerine bir sohbetinde kıssadan hisse anlamına gelecek uslûpla

(Osman Nûri Topbaş Hocaefendi 25 Ocak 2021 Sohbeti, erişim:03.02.2021

<https://www.islamveihsan.com/osman-nuri-topbas-hocaefendi-25-ocak-2021-sohbeti.html>)

**“Yani fücûrun fârik vasfı (ayırıcı vasfı ş.e.) ‘ben’,
takvânın fârik vasfı ‘yâ Rabbi, Sen!’ ” demektedir.**

**Ortalama 75 yıllık boşa yaşanmamış bir ömür, bunca eğitim ve öğretim, görgü ve deneyimle..
dilerim ve umarım, bu sözün ne anlama geldiğini anlamak - kavramak zor olmaz.**

Çünkü..

“Atatürkçü Düşünce Derneği'ne aidiyet duygusuyla bağlı biri, Atatürkçü olduğu kadar (çünkü “Kemâlist Düşünce”yi “Kemâlizm” tanımını üzerinden.. yerli - millî bir ideoloji olarak algılamaktadır) “bilimci”dirde..“

derken, sözün ana muradının ne olduğunu kavramak, biraz da buna bağlı olacaktır.

Elbette Whatsapp Grubu içinde.. (Bakın alanı daraltmaya çalışıyorum.)
Atatürkçü Düşünce Derneği'ne aidiyet duygusuyla bağlı biri, Atatürkçü olduğu kadar (çünkü “Kemâlist Düşünce”yi “Kemâlizm” tanımını üzerinden.. yerli - millî bir ideoloji olarak algılamaktadır) “bilimci”dirde..

Olası üçüncü muhatabım..

Yine Whatsapp Grubu içinde, ortalama yaşın 75 olduğunu düşünürsek..
geçici ya da patolojik bir DEMANS hastası olabilir mi..

Lütfen eğlendiğimi düşünmeyin.. çok ciddiyim..

Düşünen ya da düşünebildiğini kendine vehmeden her kişi, demans durumu dışında, söz ya da yazı vasıtasıyla dışlaştırdığı düşüncelerinden sorumludur.

İsmi saklayarak bu sorumluluğundan kurtulamaz..

Aslında.. sergilenen bu naiflik düzeyi beni üzmez.

Ancak.. tarafımdan yapılacak ufak bir bilgi servisinin de gerekli olduğunu düşünürüm.

İsme yönelen bu su-i zan'da vurgulu söylendiği izlenimini yaratan iki terim dikkati çekmektedir: “gerçek” ve “bilimadamı” terimleri, ki bu ikisi üzerine, **ben ne düşünürüm, bilesiniz isterim.**

Çünkü, “gerçek” sözcüğü akademik yaşamımda takıntılı olduğum birkaç sözcükten biridir ve bu sözcük,

- günlük dildeki iletişimlerde durum değerinin niteliksel beyanı ya da sorgulaması anlamıyla, (örneğin; Yoo, bu kadarı gerçek olamaz.. Gerçekten mi.. v.s. gibi)
- herhangi bir **bilme alanında** kullanılan terim anlamıyla,
- herhangi bir **bilgi üretme alanında** kullanılan terim anlamıyla,
- ve **farklı bilme ve bilgi üretme alanlarında** KURAM çalışmalarının merkezine alınabilecek ölçüde derinleştirilerek, kavram anlamıyla

geçerli olabilmektedir.

Sözcüklerle neden bu kerte ilgileniyorum..

Çünkü sözcüklerle olan birlikteliğim, Berlin Teknik Üniversitesi'nde ve 1971 yılında Dr. çalışmamla başlamıştır ve hâlâ olanca hızıyla sürmektedir.

Bu ilk bilimsel çalışmam bir kuram çalışmasıydı.. ve kuram çalışmalarından, o zamandan bu zamana kopamıyorum.

Şu sıralarda beynimin korteks bölgesinin/aklımin üzerinde sabitlendiği kuram denemesi ise:

“Allah’ı merkeze alan (fizikî ve sosyo-ekonomik boyutlarıyla İlâhî) Varlık Sisteminin günümüz dünyasında etkinleşme olanak ve sınırları”dır.

Ve kuram düzeyinde çalışan orijinal bilgi üretme gücüne sahip bilimadamları için “sözcükler, “terimler”, “kavramlar” ve “paradigmalar” kullanılan başat enstrümanlardandır.

İşte bu bağlamda “gerçek” sözcüğünün de ayrıcalıklı bir önemi olur;
bu insanlar,

“gerçek bilgi – doğruluğundan emin oldukları bilgi” üretmenin,
yani çalıştıkları bilme ve/veya bilgi üretme alanlarının tabiatına / özüne uygun karakteristik sözcüklerin dışına çıkararak,
mümkün olmadığını, çoğu kez de sezgisel olarak, bilirler.
Aksi olduğunda üretimleri sakatlanır ve bu durum çok net olarak göze görünür bir durumdur.

Ve “gerçek” bilimadamı bunu **yapmaz.. değil, yapamaz.**
Doğrunun ne olduğunu bildiğinizde, yanlış olana yönelemezsiniz.

Ayrıca.. farklı bilme ve bilgi üretme alanlarının da “gerçek” sözcüğünden anladıkları farklılaşır ve bu sözcüğe yaklaşım biçimleri birbirleriyle kıyaslanamaz.

Kurguladıkları kuram’ları gereği, yeni terimlere gereksinimleri doğarsa, bunu da ancak çalıştıkları alanın dilsel karakteristikleri bağlamında kalarak, gereksinim duydukları uygun sözcükleri üretebilirler;
aksi olduğunda o alanın “gerçeğini” gerçekten (doğru olarak) yansıtamayan sözcükler ortaya çıkmış olur; yine başarılı olunmaz.

Buraya kadar söylediklerimin sonucunda, gerçek sözcüğünün sürekli olarak

- ya tırnak içinde, “gerçek”, burada olduğu gibi, yazılmasının
- ya da sözcüğü kullanırken, kullanıldığı bağlamla ilişkilendirerek dile getirilmesinin zorunlu olduğunu

söylemek isterim.

Şimdi başlıkta verilen ifadelendirme duruşuyla da bağlantısı kurularak, “gerçek sözcüğü”nü farklı bilme alanları bağlamında irdeleyebiliriz:

Önce **“BİLİM Bilme Alanı”**nı ele alalım.⁷

---

⁷ Bilim sözcüğü öncelikle Fen Bilimlerini ifade eder: yani **Temel ve Doğal Bilimler ve** (bu ikisinin teknoloji bağlamına alınması sonucu) **Uygulamalı Temel ve Doğal Bilimler** (Mühendislik Bilimleri). **Sağlık Bilimleri de** bu kapsam içinde işlevseldir.

Sosyal Bilimler (başlıca, **Ekonomi, Sosyoloji, Hukuk ve Siyaset gibi**) kapsamında “gerçek” sözcüğünü analiz etmek daha uzun bir bilgilendirme ve analiz sürecini gerektirdiğinden, **bu yazının kapsamı dışında bırakılmıştır.**

Çünkü “söz”ün (muhtemel) sahibi de, “söz”ü işiten de bu alanın yaşayan ve üreten kişileri.

Bilim Bilme Alanı, kısaca BİLİM en baştan potansiyel araştırma nesnelерinin olgusal gerçeklik olduğunu ilân etmiş;
sonra da veri – data toplama işini duyu organlarımız üzerinden Pozitivist Yönteme bağlamıştır.

Yani Modern Bilim’in akademik kadrosu sadece beş duyusu –görme, işitme, dokunma, koklama ve tat alma duyuları üzerinden maddeye – araştırma nesnesine yaklaşabilir. Zamanla Mikrobiyolojinin farkına varıldıktan sonra uygun “görme araçları” kullanıma alınarak, görme derinliği ve çapı artırılabilmiştir.

Yani yaratılmış / işlevsel herhangi bir varlığın / verinin=datanın Bilim kapsamında gerçek sayılabilmesi için ölçülebilir olması zorunludur.

Kimin için zorunludur; sınırlı bir beyin kapasitesi ve duyu organlarıyla öğrenim görmüş ve akademisyen tanımlı tüm insanlar için..

Örneğin ÖLÜM görünen (haricî) yönüyle olgusal bir gerçektir..

Sağlık Bilim’i kapsamında seyri incelenebilir; muhtemel zamanı yanılmalı olarak belirlenebilir..

Ama ölüme müdahale edilemez. O zamanında gelirse (vakti ise - ecel anı ise), karardır.. Engellenemez, sadece seyri izlenir.

Ve bu durum istisnasız her canlı için böyledir.

Örneğin DEPREM de görünen yanı ile olgusal bir gerçektir. Kıyısından köşesinden bu olgusal gerçeğe yaklaşılır.. ancak denetlenemez. Vakti de tam bilinemez.

Bu tür gerçeklerle, en az yara alarak onlarla birlikte YAŞAMAK şimdilik zorunludur ve öğrenilir.

Temel Bilimler kapsamında, Fizik ve Kimya Bilgi Üretme Alanları evrenin gerçeğine atomaltı ölçeklere inerek yaklaşmaya çalışıyorlar;

ancak evrenin gerçekliği, çok küçük ölçekli gerçeklerin gerçekliği..

Bunlar aynı zamanda BİLİM üzerinden denetlenebilir gerçekler olabilecek mi..

Söylemek istediğim şu, gerçek denilen ŞEY’in ölçeği küçüldükçe,⁸ o gerçek, insan denen yaratılmış canlının ehliyet ve kabiliyet alanı sınırlarının dışına çıkar.

Yani insanın “gerçek” tanımlı kavrayışını ve elbette algısını aşar.

---

⁸ Ölçek büyüklüğü ile kapladığı alan büyüklüğü ve rakamsal ifadesi arasındaki ilişki terstir; yani ölçek küçüldükçe alan - kapsam büyür ve yüz binlerle ifade edilen rakamlar ölçeği tanımlar. Örneğin çocuklar için bir oyuncak tasarlanıyorsa, bir araba ya da bir bebek, ölçek 1/1 olarak, eşyanın kendisi kadar büyük, yani eşyayı tüm ayrıntılarıyla birlikte gösterebiliyor iken, ölçeği ifade eden rakamsal ifade küçüktür.

1/500 000 bin ölçekli (stratejik) kalkınma planlarının ölçeği küçüktür; bu ölçekte ayrıntılar görünmez. Ölçek küçüldükçe kapsama alanı büyür; Türkiye’nin tamamını kapsar. Rakamsal ifadesi de büyüktür.

Kısaca, Madde Âlemi'nin bütünü temsil eden tanımıyla Evren'de / Kâinat'ta, Dünya'da ise DOĞA denilen Canlılık Âlemi'nde, adına BİLİM denilen Bilme vasıtasıyla, gerçek olarak tanımlanan bilgi üretilmez.

Çünkü BİLİM, Pozitivizm üzerinden MADDE GERÇEKLİĞİ'nin sadece görünür – ölçülebilir kısmını kaale alır ve gerisini YOK sayar.

Bu durumdan ziyadesiyle rahatsız olan akademisyenlerden biri de benim.

Doğal Bilimler ve Ekoloji temeline dayanan fiziki planlama kuramcısı olarak, araştırmalarımda birden fazla, sözgelisi on, onbeş veriyi, onları ölçülebilir veriler olarak elde edebilmenin de ötesinde, aynı anda işleme sokarak değerlendirebilmek zorundayım ki.. ekolojik dengesini yitirmemiş bir (doğal -) alanda çok işlevli yerleşim alanlarının nasıl kurulacağını sistem mantığı içinde oluşturabiliyim.

Doğal araziye ekolojik dengesini bozmadan, kentsel arsalar haline dönüştürebileyim.

DOĞA temelli fiziki planlama bağlamında, ekolojik planlama'da, Kuram denen şey budur.

Ancak bu günkü Bilim praksişi içinde geçerli olan veri işleme teknikleri bu kadar veriyi aynı anda işleme mantığına ve gücüne henüz sahip değildir.

Yine de bu alanda kendi düşünce ve kurgu gücüne dayanarak, İstanbul –Ankara – İzmir çapında geniş kapsamlı bir TÜBİTAK çalışmasında yer alarak, altı yıl yalnız yürüttüğüm çalışmamın sonucunda çerçevesini ve ana esaslarını belirlediğim kuram denememe, sonraki yıllar içinde kurgulayarak – yöneterek eklemlediğim beş adet doktora tezleriyle birlikte, 1990 yılından – son doktorantımın cüppesini giydirdiğim 15 Ocak 2015 gününe kadar, kesintisiz çalışmışlığım da vardır.

Kendi kuram araştırmam bağlamında, bu günkü BİLİM niteliği ve anlayışı içinde başarılabilir ne varsa, tarafımdan yapılmış ve yaptırılmıştır.

Çok rahatlıkla söylenebilir ki.. BİLİM Bilme Alanı yürürlükte olan bu hali ile gerçeği temsil edemiyor. Hiç değilse her bilgi üretme alanında..

İşin ironik tarafı, Bilim Kurumu'nda dünya ölçeğinde egemen olan Modernist-Emperyalist-Siyonist Akıl, tam da bu gerekçe ile Modernite'den Post-Moderniteye geçiş yapmış; Pozitivizm'in karşısına Hermeneutik – Yorum Bilimi yerleştirmiş; böylece Bilim'in “açıklama” görevini Yorum Bilim'in “yorumlama” edimine indirgeyerek, Bilim denen kavrama, bilme, açıklama gücünü geniş alanda engellemiştir ve sakatlamıştır.⁹

⁹ Ancak bu çapa.. sadece “Sosyal Bilimler Bilgi Üretme Alanları'nda işlevsel olabilir; Fen Bilimleri Bilgi Üretme Alanları'nda çalışmaz.. Onların araştırma nesnelere Doğa'nın “mutlak gerçekleri”dir ve her ne “yeni” keşfedilecek ya da gerçekleştirilecekse.. her hangi bir mutlak gerçeğe temellendirilecektir. Temel, Doğal ve Mühendislik bilimlerinde ve bunlara endeksli olan Sağlık Bilimleri Alanları'nda Modern Batı Bilimi duruşunu değiştirmeden çalışmayı sürdürmektedir.

Bu günkü BİLİM anlayışı değiştirilemiyor – geliştirilemiyor.

Çünkü Modernist-Emperyalist-Siyonist Akıl için bu edim gerekli değildir.

lkelerdeki akademisyenlerin bağımsız bilgi üretmeleri zorunlu ihtiyaç olarak görülmez.

Gerekli olan bilgiyi Modernist-Emperyalist-Siyonist Akıl belirlenmiş odaklarda üretmektedir; diğerlerine de bu üretilmiş “gerekli” bilgiyi izlemek ve onu geliştirmek düşer.

Günümüzde lke ni.’leri çoğunlukla, Modernist-Emperyalist-Siyonist Aklın temsil edildiği MASON EVRENLERİ’ni oluşturmaktadır.

1960’lı - 70’li yıllarda bilimin ideolojik işlevinden söz edilirdi..

Thomas Kuhn adını ve nl “Bilimsel Devrimlerin Yapısı” adlı kitabını anımsayalım..

Günümüzde ise dünya genelinde Bilimin yegâne işlevi, Emperyalist-Siyonist Akıl ideoloji niyetine dünya ni.’lerine yerleştirmektedir.

Bu iç de Yahudi Ajansı ile ona bağlı kuruluşlarından sorulur.

Biri karşıma çıkar da “Böyle bir açıklama gerçek bilim adamına yakışır mı?” diye sorarsa..

ona hangi fırıncının simitlerini sattığını sorasım, gelir.

Çünkü karşımdaki simitçi rneği bir bilimci’dir.

Benim anlayışımda ve gözlerimde, bilimci’nin de taşıdığı bilgiyi pişiren bir fırıncısı vardır;

bilimci de fırından taze çıkan bilgiyi, beyninin üzerine yerleştirdiği tablasına sererek dağıtmaktadır.

Özetle,

BİLİM ile yalın halinde gerçek sözcüğünü yan yana getirdiğimizde görmemiz gerekenler şunlardır:

Bu gün için “bilimsel bilgi”, gerçekliğin sadece görünen yüzünü açıklamaya çalışır, bundan ötürü gerçeği bütünlüğünde temsil edemez.

Paracı yaklaşımı, Bilim’in yanlış kulvarlarda yol almasının başat illetidir;

Modernist-Emperyalist-Siyonist Aklın peşinde gerçekliğe “kr – ks bakışı” da,

DİN Kurumu’nun, yani İSLÂM’ın karşısında, tüm gayretlerine rağmen bir türlü “mutlak güç” olamayışının nedenidir.

Yanlış anlaşılmasın.. Mutlak tahrip edicidir ama.. Mutlak güç değildir.

Siyonist Akıl bunu bilir ve zaten bilerek planlı-programlı, dünyanın geri kalan özne – akılları “mutlak gerçeklerden” uzaklaştırılarak Sosyal Bilimler üzerinden manipüle edilmektedir. Günümüzde dünya toplumu “mutlak” ile “kurgusal” olanı bu nedenle ayırt edemeyecek hâlde bulunmaktadır.

Parlak, ışıltılı, süslü gelecek kurguları hepimizin gözünü kamaştırır, olan-biteni göremeyecek hâle geliriz..

Bu gün için içinde yaşadığımız Dünya’da – Şehadet Âleminde toplumsal alanda gerçek oluşundan emin olduğumuz insanî gerçek (doğum ve) ÖLÜM’dür.

Bunun dışında adına gerçek dediğimiz her tür özel ve hukukî ilişkilerimiz görelî nitelikte gerçeklerdir.

Zamana, zemine ve adamına göre değişirler; onlarla birlikte onların bilgisi de (episteme denilen şey) değişmektedir.

Ayrıca üretilmiş bilimsel bilgi onu yanlışlayabilen yeni bir bilginin üretilme anına kadar doğru, yani gerçek bilgidir. Yanlışlanan bilginin yasallığı düşer.

Bu kural usulüne uygun olarak çalıştığı ölçüde bilimi güçlendiren bir kuraldır..

Ancak nice üretilmiş temiz ve doğru bilgi, bilime hükmeden ideolojiye karşı üretilmiş olduğu önyargısı ve hükmü ile devre dışında bırakılmış, çevrime sokulmamıştır.

Egemen ideoloji sadece uluslararası ekonomiyi ve siyaseti hükümranlığı altında tutmaz..

Ekonomi ve siyaset üzerindeki hükümranlığını tedavülde tuttuğu BİLİM Kurumu üzerinden gerçekleştirir.

Ve BİLİM bu nedenle sanıldığı gibi, “tek gerçek yol gösterici” de olamaz.

Cünkü “gerekıyor” zannı oluştuğu anda taammüden eksik, kusurlu ve güdümlü bilgi üretilebilmekte ve üretilmektedir.

Sonuç olarak ben diyorum ki,

Bilimadamı, öncelikle orijinal bilimsel bilgi üretebilen bir akademisyendir; bu keyfiyet bilimdamlığının olmazsa olmaz, yani durum değerini karakterize eden bir gerek koşuldur.

Beyan edilen bu “gerek koşul” aynı zamanda “yeter koşul” mudur.. HAYIR..

Buna karar verebilmek için, bilimadamı’nın bu becerisini “nasıl ve nerede” kullandığına bakmak gerekecektir ve bu zorunludur.

Bilimadamı’nın bu becerisini “gerçek” olanın - “hakikat” olanın izinden ayrılmadan ve her koşulda tüm dünya popülasyonunu / insanı dünya kapsamında küllî anlamda düşünerek,

“eşref-i mahlûk” seviyesinde bulunan “zihin sahibi memeli hayvanı” Dünya Yaşamı’nın merkezine alarak, hizmet etmesi – bilimsel bilgi üretmesi de beklenir.

Yani bilimadamı'nın orijinal bilimsel bilgi üretebilme becerisi tek başına yeterli olamaz. Bu beceri kadar, o kişinin hem genel yaşamı hem de Bilim Kurumu bağlamında seyreden içselleştirilmiş AHLÂK Bağlantısı ve Değeri de önemlidir.

**Çünkü.. Bilimadamı şu veya bu amaç için işe yarayan-kullanılabilen değil,
yaşamı yönlendiren, güdebilen akademisyendir.
“Ne yapmalıyım” sorusuna, “şunları düşünebilir – yapabilirsin”
diyebilen, gerçeğe – hakikate yol açabilen akademisyendir.
İradesi kendi hükmündedir.**

Bilim adamı budur..
Din adamı budur..
Hukuk adamı budur..
Cüppelerini, bu özsel varlık değerlerinden ötürü üzerlerinde taşırlar.
Fakat.. Siyaset adamı da budur..
Devlet adamı da budur..
Yani “bu” olmalıdır..
Bundan eksiği “adam olma keyfiyetini” yaralar.

Uzak ve yakın çevremizde tanık olduğumuz Yetersizler,
yukarıda adları anılanların sadece müsveddeleridir;
ya ilk taslakları ya da bozulmuş örnekleridir.
Yani.. asıllarına emsâl oluşturamazlar.

**Elli yılın üzerinde seyreden akademik yaşama sahip bir
bilimadamı olarak..
ben bundan gayrısını kendim için düşünemem.**

Kök derinliği ve geçerlilik süresi itibariyle BİLİM KURUMU'nu aşan,
dünyadaki etki alanı ve gücü itibariyle de Bilim Bilme Alanı ile başa baş giden bir bilme
alanı olarak DİN'e (DİN KURUMU'na) gelince..

Aşkın Gücün / Büyük Öznenin hâkimiyet alanında tuttuğu ve bizlere bildirdiği her bilgi,
“mutlak bilgi” olarak GERÇEK BİLGİ'dir.
Çünkü bu bilgiye müdahale edilemez, bilgi değiştirilemez, engellenemez, yok edilemez..

Ölüm'ü düşünün..
“Ölüm vardır.”

Bir “geçiş ânı” bilgisi olarak, bu bilginin müdahale edebileceğimiz, ne öncesi ne de sonrası bulunur.

Ölüm’ün bilgisi – Epistememesi mutlakdır, sabittir.

İkçağ’dan günümüze tüm Felsefe Ekolleri, ölümü açıklama üzerine değil;

ONU yorumlama üzerine Felsefe yaparlar.

Bizler de kendi akıl ve görme / idrak etme gücümüze göre yorum içinden yorum seçer benimseriz.

DOĞA’nın Doğal Yasaları da “gerçek bilgi”dir;

haddimizi aşar, olanca bilgisizliğimizle, sırf Kapitalizm’in ekonomi anlayışı böyle vaz’ ediyor diye, akarsu yataklarını, kentsel arsa olarak imar planlarımıza dâhil edersek.. sonucunu da sefil bir mağduriyet olarak yaşamak zorunda kalırız.

Bu sayılan “mutlak gerçek” örnekleri de, insan beyninin o muhteşem korteks aklıyla engellenebilen gerçekler değildir.

Haa.. bir de bu mutlak bilgiyi Modernist-Emperyalist-Siyonist Aklın güdümünde yaşayan bilimciler gibi, “bilimsel bulmaz” – reddedebiliriz.

Belki hatırlamak istemiyoruz..

Modern yaşamın mekânı kentlerdir; kentler de bu sonuca ölümü inkâr ederek,¹⁰ ONU unutmak ve unutturmak marifetiyle ulaşmışlardır.

Kentte mezarlık görmek zor gelir..

Kendi mutlak gerçeklerimizden uzaklaştığımız ölçüde.. modern ve kentli olabiliyoruz..

Kısaca kentli ve modern ve elbette “bilimsel” olabilmek için kâmil ve topyekûn “sefil” olmak zorundayız..

Ne yaparsak yapalım; ölümü korkutup kaçıramayız..

ÖLÜM hâlâ vardır.

Ve ÖLÜM insanı çok kötü çarpar, onun varlığını her boyutunda paramparça eder; İNSANI HİÇLİK DERİNLİĞİ’ne indirir.

Ben kendi varlığında bu HİÇLİK’i, ÖLÜM Algısı üzerinden uzun uzun yaşamış – tatmış kişilerdenim.¹¹

Çünkü bu yaşanan “hiçlik duygusu” insanın gözlerini açar; etrafını – içinde yaşadığı dünyada olan biteni, yaşam denen o varoluş gerçekliğini, canı ve canlılığı ve kendini, varlık âleminin bütününde kavramasını – idrak etmesini sağlar.

¹⁰ Ernest Becker’in “Ölümü İnkâr” başlıklı kitabı başlangıç olarak okunabilir.

¹¹ “Annemin Ardından Öğrendiklerim” başlıklı yazımın okunması iyi olurdu.

Bknz, senelergin.com, Tüm Yazılar, “İslâm Âlemi’nin Ortak İletişim Dili Arapça’dır” üstbaşlıklı yazı dizisi

İnsanın o bütün içinde kendi aczini – “hiç değerini” yaşaması, aynı zamanda onun kurtulması anlamını taşımaktadır.

Neden kurtulmasını..

- Her “değer”e, onun kendi değerinden fazlasını yüklemekten kurtulmasını örneğin..
- Dünyada hüküm süren “Değer Öbekleri”nin çoğunun Korteks’in – Modernist Aklın yarattığı / kurguladığı değer öbekleri olduğunu görerek, onları “ilâhlaştırmaktan” kurtulmasını örneğin..
- Eğer güç yetirebiliyorsa.. kendi nefsimden.. kibrinden kurtulmasını örneğin..

E., bunlar az şey midir..

Doğumdan Ölüme insan denen canlının onuruyla birlikte ayakta – dik durmasını sağlarlar.

Şimdi Felsefe Bilme Alanı “gerçek” sözcüğü ile nasıl ilgilenir.. ona bakabiliriz.

Kuram düzeyinde çalışan bilimadamları, Felsefe Bilme Alanı’na çok yaklaşırlar. Çünkü her iki Alan da “sistem kurarak” “gerçek” olanı ve buradan yol alarak “gerçekliği” - yani genellemeyi soyut düzeye alarak - sınırlamaya ve niteliklerini belirlemeye ve açıklamaya çalışır.

“Ne” ve “Nedir” sorularını Felsefe Bilme Alanı’nda “sistem kurarak” açıklayabilenler FİLOZOF tanımını;

“Nasıl” sorusunu Bilim Bilme Alanı’nda yine işlevsel ve işler sistemler kurarak açıklayabilen akademisyenler de BİLİMADAMI tanımını hak ederler.

Yani bilimadamı, “aktaran”, “iletken”, “bilgilendiren” akademisyenden daha fazlasını yapar;

herhangi asal / temel bir soruna odaklanır ve onu çözer, çözüme giden orijinal düşünce koridorunu akademisyen popülasyonuna açar..

Yani bilimadamı sorun çözen bilgi üretir, nasıl yapılabileceğini açıklar.

Ve bu bilgi

- ya o ana dek üretilmemiş, orijinal bilgidir,
- ya üretilmiş olanı geliştirerek işlevsellik oranını yükseltir,
- ya da üretilmiş olanı yanlışlayarak kullanımdan çekilmesi gerektiğini ortaya çıkarıp, açıklayabilen niteliğe sahip bilgidir.

Bilim ile Felsefe'nin ayrımını, kavrayabildiğim - başarabildiğim kadarıyla, ifade ettikten sonra konumuzla bağlantısını şöyle kurabiliriz:

Bir filozof, bilgiyi aktaran değil – üreten olarak, canlı ya da cansız varlığın, “ne” (somut düzey- fiili/aktüel düzey) olduğu ve “neliği” (soyut düzey – genelleme düzeyi) ile ilgilenir.

Uzun düşünce süreçleri ve akan zaman içinde, “yaşam nedir” ya da “yaşamın anlamı nedir” sorularıyla karşı karşıya kalır.

Varacağı ve vardığı son durak: ÖLÜM'dür – kavram ve olgu olarak ölüm.

Yani düşünme becerisinin işlevsiz kaldığı son durak..

Bu günkü niteliksel durumuyla BİLİM Kurumu dışında kalarak.. Ancak.. ölümün, “Olgusal Canlılık Âlemi”nin “mutlak bir gerçeği” olduğunu da görerek - bilerek..

Bu andan sonra ÖLÜM, düşüncenin başlangıç noktasını oluşturacak ve bu mutlak gerçek bağlamında.. “yaşam ve yaşamın anlamının ne olduğu”nun düşünülmesi.. daha doğru görünmeye başlayacaktır..

Bunlar kolay işler değildir ve sıradan “bilimci” akademisyenler, taşıdıkları bilim unvanı her ne olursa olsun, ”gerçekliğin peşinde olan” bu tür düşünce edimleriyle asla başa çıkamazlar. İçselleştirebildikleri “bilgi” altyapısı buna yetmez.

Ama.. bir filozof ya da kuram düzeyinde orijinal bilimsel bilgi üretebilen bilimadamı, bu tür yollarda ilerlemek ve o gün için yapılabilir olanı görebilmek, kavrayabilmek ve açıklayabilmek ve anlatabilmek zorundadır..

Ve içinde yaşadığımız kültür havzasına çok dar gelen, şunun ya da bunun ürettiği maksatlı sözde bilimsel bilgiler, “sadık it” ya da “bizim çocuklar” örneği, izlenemez.

Ve böyle büyük bir “sorumluluk”, Allah'ın ihsanı ile birlikte yaşanır.

İşte benim kalbimde, beynimde ve dilimde bilimci ve bilimadamı tanımları ile, felsefeci ve filozof tanımları arasında bu kerte büyük bir ayrım bulunmaktadır.

Ve ben bu ayırt edebilme bilincini, farkında olarak ya da olmayarak, öncüllerim olan bilge insanlara – bilimadamları'na borçluyum..

M.Ö. 469 - 399 yılları arasında yaşamış olan **Socrates**, Cicero (M.Ö. 106 - 43) üzerinden bizlere seslenmektedir:

“Yine o (Socrates) der ki, (Tota enim philosophorum vita, ut ait idem, commentatio mortis est. -) ‘**Filozofların tüm yaşamı ölüm üzerine düşünmedir.**’

(Tosculanae Disputationnes 1.74)”¹²

Ve CİCERO, devam eder.

“ (Secernere autem a corpore animum, nec quicquam aliud, est mori discere. -) **Ruhu bedenden ayırmak, ölmeyi öğrenmekten başka bir şey değildir.**
(Tosculanae Disputationnes 1.75)”

“(Haec quidem vita mors est, quam lamentari possem, si liberet. -)

Yaşam ölümdür, bana kalsa, ona ağıt bile yakabilirdim.
(Tosculanae Disputationnes 1.75)”

Allah (c.c.), kendi tamamlanmış Kelâmı (Kur’an) ve Hanif ve Müslüman olduklarını beyan eden, Hz. İbrahim’den Hz. Muhammed Mustafa’ya (s.a.v.) dek, tüm peygamberleri üzerinden, bizlere bu söylenenden başka bir şey mi söylemektedir.¹³

Ya da Yaradan’ın beyanı bu olduğu için mi İlkçağ Filozofları böyle konuşmaktadır.. Nihayetinde sahip olunan Fıtrat temeli nedeniyle arada kopmaz.. ancak aslından kayabilen, bağlar sözkonusu değil midir..

Edebiyat – Sanat Bilme Alanları’na gelirsek..

Sanat alanı’nı konunun uzmanlarına bırakıyorum; “gerçek” sözcüğü ile nasıl bir iletişim ve ilişki içinde olduklarını bizlere anlaşılır kılmak, kendilerine düşer; bu konuda geri durmak ve daha öğrenmek durumundayım.

Ancak.. okumayı öğrendiğimizden bu yana hepimiz “Edebiyat”ın içindeyiz ve bu Bilme Alanı ne yapar.. biliyor da olmalıyız.

Aynen Bilim Bilme Alanı’nda olduğu gibi, Edebiyat Bilme Alanı da çok yalın – anlaşılır sözcüklerle, yani kıvamlı sözcükleri kullanmadan – süslemeden, anlatılabilir.

Bilim Bilme alanı, ağırlıklı olarak ve tüm altbirimlerinde.. GERÇEK olana ulaşmayı amaçlayarak.. “gerçeği” (yani Kurum olarak, kendi kabul ettiği gerçeği) araştırır.

Edebiyat Bilme alanı ise.. Sosyal Bilgi Üretme Alanları’nda, özellikle Sosyoloji ve Sosyal-Psikoloji Bilgi Üretme Alanları’nda, alanda araştırılan “gerçek” bilgiyi, KURGULAR..

---

¹² Çevik, C. Cengiz, Cicero, Her Şey Bitmek İçin Başlar – aforizmalar, ISBN:978-605-9691-26-0, Aylak Adam Yayınları, 1. basım, 2016, s.13 - 14.

¹³ Âl-i İmrân Sûresi 185. Âyet: “Her canlı ölümü tadacaktır. ...” s.73. Ankebût Sûresi 57. Âyet: “Her canlı ölümü tadacaktır. Sonunda bize döndürüleceksiniz.” s. 402.

Edebiyat.. tek cümle ile.. “gerçeği ve gerçekliği” kurgulama sanatıdır / bilgisidir.

Bilim, insanı beyninin önlobu – korteksi üzerinden kavramaya; Edebiyat ise insana, hormon bezleri ve kanın biyokimyası vasıtasıyla ulaşmaya çalışır.

İşte bundan dolayı dünyada etkin olmayı hedefleyen İdeolojiler, Edebiyat ve Sanat olmadan yapamazlar..
İnsan ancak tüm boyutları üzerinden etki altına alınarak inaktif hâle dönüştürülebilir.

Ben de doktorantlarımdan, zihinleriyle çalışmaktan yorulduklarında, kendilerini yönlendirerek, “konu romanları” okumalarını isterdim; nedenini de açıklarak..
Bir akademisyen, çalıştığı konu bağlamında bedeninin tüm boyutlarını çalışma bağlamı içine alamazsa.. akademisyenlik 9 – 17 arası Üni.’lerde ifa edilen meslek haline dönüşür.. bundan da işe yarar hiçbir sonuç çıkmaz.

Gelin.. ÖLÜM’ü bir de klasik Rus Edebiyatı’ndan.. Lev N. TOLSTOY’dan öğrenelim; İNSAN RUHU’NUN DERİNLİĞİNE, Fyodor Mihayloviç DOSTOYEVSKI rehberliğinde inelim;
Kapitalizm ve Türevlerinin.. insan varlığı için, ne menem bir tahrip edici olduğunu öğrenmeye.. John Steinbeck’in Gazap Üzümleri’ni (The Grapes of Wrath) okuyarak başlayalım.
Eminim bu saydıklarımın ötesinde bir bilgiye, sizler sahipsiniz.

Bugün Sosyal Bilimler Fakülteleri ile İlâhiyat Fakülteleri’ndeki Akademisyenler, burada dile getirdiğim Edebiyatçıları ve Ürünlerini yaptıkları çalışmalarında “atıf verisi” olarak kullanırlar.

Edebiyat’ın yarattığı “kurgusal gerçek”, Bilim’in “gerçek arayışı”na destek oluşturmaktadır.

Ancak bu arada.. yaratılan “kurgusal gerçek”in, “gerçek arayışı”na hizmet edip – etmediği ya da edebileceği gerçeğini de araştırmak ve bunu olumlu ve olumsuz sonuçlarıyla deşifre etmek de Bilimadami’na düşen bir sorumluluk olmaktadır..

Gerçek olana ulaşmak istiyorsak.. birbirini eksiksiz ve sürekli destekleyerek güçlendiren düşünce ve çalışma alanlarına özellikle dikkat etmek zorundayız..

Yıllar önce bir Anadolu Kenti’nde.. ilk gençlik yıllarımda.. Gazap Üzümlerini okuduğumda.. düşünme ve algı düzenimin nasıl dağıldığını ve beynimin paralize olduğunu hiç unutamıyorum.
Edebiyata bağlanışlığım bu romanla başlar.

Son söz olarak.. uzun sözün kısası..

**Yaratılmış canlılar olan bizlerin yaşamı, Allah'a iman edilen ortamlarda, bir ezanla başlar ve bir selâ ile biter;
işte bu aradaki yaşam, Bilim'in görelî - "olgusal gerçeği",
yaşamın başı ve sonu ise.. bizim "mutlak gerçeğimiz"dir.**

**Üstelik de irademiz dışında seyreden, yani "gerçek" olan,
ölüm ve sonrası, yani "dünya değiştirme" edimi,
"aktüel gerçeklik" düzeyinin değil,
"virtüel gerçeklik" düzeyinin konusu olduğundan,
ne nereden geldiğimizi biliriz..
ne de vakti geldiğinde, nasıl bir yere gitmekte olduğumuzu..
Dahası ne, ne vakit geleceğimiz
ne de ne vakit gitmeye hazır olacağımız bizlere sorulmuştur.**

**Ve bu ara zamanda, "zihin sahibi memeli hayvanlar" olarak her
istediğimizi yapacak kudretteyiz diye de..
çocuklar gibi sevinir dururuz;
İşte bu "sanal gerçek" de,
yaşamakta olduğumuz bu dünyanın "olgusal gerçekleri"nden
biridir.**

**Birbirimize karşı fırsatını bulduğumuzda..
ne kadar kibirlenebileceğimizden ise..
ki bu bizim "nefs gerçeğimiz"dir,
hiç söz etmedim..**

**Umarım ve dilerim, kategorik olarak tanımlamaya çalıştığım üç olası muhatabıma
durumu anlatabildim..
Durumun anlatılabildiği ya da anlatılamadığı gibi bir sorunum da yoktur..
Sorunun muhataplarıma ait olduğunu düşünmekteyim..**

**Çünkü "SÖZ" önemlidir., Adıma gönderilen söz de önemlidir..
"Söz" namustur.. şereftir ve o'na sahip çıkılması da gerekir..**

**Çünkü su-i zan tehlikeli bir gıybet türüdür ve "kul hakkı" doğurur ve bedeli çok ağır
olabilir.**

**Bu arada.. "Söz"e sahip çıkılmadan, bana ismen yöneltilen "İşte akademik sefillik
örneği" cümlesi ile yazı başlığı olarak kullandığım soru cümlesi marifetiyle,**

bilimadamlığı keyfiyetimin sorgulanma biçemi ve cesareti üzerine düşünmeye devam edeceğim..¹⁴

Okuma arzusunun bana bildirilmesi durumunda.. yazmaya da devam edebilirim..

Yani bana sorarsanız, özetle.. kendini takdim ederek.. “özür dilerim” deme gücüne sahip olabilmek, yerinde ve iyi olurdu..

Ama.. yine de elbette, “kendi doğrusunu”, “Söz”ün sahibi bilecek ve kendine yakışanı yapacaktır.

Allah’ın hepimize “hiçliği” duyumsatması ve “hiç - değerimizi” yaşatması dileği ile Gününüz aydın olsun ve Allah’a emanet olun.

---

¹⁴ Çünkü bu iki cümle, “hüküm – karar cümlesi”dir, öteki cümlelerle, bu karar cümlelerine kişisel değer yüklenmiştir. Bu yazı da bu eyleme cevabımdır.